

Juliusz (w Brazylii używający imienia Julian) Bagniewski urodził się 12.06.1876 w majątku Boże jako piąte dziecko Adolfa Bagniewskiego i Zofii ze Szweycerów. Majątek Boże kupił Adolf dwa lata wcześniej od Ignacego Boskiego.

Po naukach w gimnazjum, Juliusz ukończył Akademię Rolniczą w Taborze w Czechach. Ożenił się z młodszą o 13 lat Eugenią Kunegundą Ślepicką, urodzoną w Brzesku pod Tarnowem.

W latach 1904-1905 Juliusz był, jak i jego bracia, aktywnym członkiem PPS, instruktorem bojowym. W 1906 roku został oskarżony o współudział w planowaniu i wykonaniu ataku na rosyjski konwój w Rogowie. Ponieważ dowodził oddziałem bojowym, doszło do rekwizycji jego majątku. Udało mu się jednak uniknąć aresztowania i zsyłki na Sybir, dzięki niespodziewanej pomocy urzędnika carskiego, sędziego Bazylego Kisielewicza, który umożliwił mu wyjazd z kraju. Juliusz z żoną trafił początkowo do Galicji, potem do Mandżurii, Turkiestanu i na Kaukaz, gdzie pracował w swoim zawodzie pomologa – specjalisty od upraw drzew i krzewów owocowych.

W 1909 roku wyjechał do Brazylii. Dłuższy czas pracował jako urzędnik federalny na kolonii Vera Guarani i Cruz Machado prowadząc pola doświadczalne

i ciesząc się poważaniem i sympatią wśród miejscowej Polonii

Udało mu się dwukrotnie odwiedzić Polskę. W czasie pobytu w Krakowie wstąpił do organizacji wojskowej Związek Strzelecki, uczęszczał do szkoły podoficerskiej, zdał egzamin na podoficera „Strzelców”, po czym jako „zapasowy” powrócił do Parany, gdzie w maju 1914 rozpoczął szkolenie wojskowe tamtejszych Polaków. Wybuchła I wojna światowa. Juliusz zdecydował wrócić do kraju, walczyć o wolność. W drodze, w porcie brazylijskim spotkał się z żoną, która właśnie wracała z Europy z dwójką dzieci – Andrzejem i Lechem oraz z trzecim, późniejszym Zbigniewem, w ciąży. Jako żona żołnierza zdecydowała się także wrócić do kraju.

24 września Juliusz, wstąpiwszy do pierwszego pułku Legionów Polskich, wyruszył do Królestwa. Został przydzielony do 2 kompanii VI batalionu. Od tej pory brał czynny udział w walce (pseudonim "Wujek" i "Ulowski"). W bitwie pod Krzywopłotami zdobył galony porucznika i srebrny medal za waleczność, jeden z dwóch, przeznaczonych dla batalionu, Jak donosiła ówczesna polonijna prasa, dokonał brawurowego czynu budując most na rzece w ogniu nieprzyjacielskim i biorąc przy tym jeńca. Zginął w boju pod Żernikami 23 maja 1915 roku. Odznaczony został Krzyżem Virtuti Militari i Krzyżem Niepodległości.

19 lutego 1916 zwłoki Juliusza przewieziono do Radomia i ponownie pochowano w rodzinnym grobowcu w Stromcu.

Żona Eugenia z trójką dzieci w 1918 roku, w niepodległej już Polsce, objęła rodzinny majątek Boże. Zamieszkała tam z trzema synami – Andrzejem, Lechem i Zbigniewem. W czasie II Wojny Światowej Eugenia była bardzo aktywna w niesieniu pomocy Armii Krajowej w oporze przeciwko niemieckiej okupacji, udzielała żołnierzom schronienia oraz zaopatrzenia. W 1943 została aresztowana, niewątpliwie wskutek donosu. Niemcy wysłali ją do obozu koncentracyjnego w Auschwitz i tam 10 października 1943 rozstrzelali.

Synowie Juliusza i Eugenii:

najstarszy **Andrzej**, uczestnik wojny 1939, przedostał się do Francji, tam przeżył kampanię w 1940 roku i dołączył do ruchu oporu. Zmarł we Francji.

Lech urodził się w 1912 roku w czasie, gdy rodzice mieszkali w Brazylii. Późniejsze dzieciństwo spędził z matką i braćmi w majątku Boże. Gdy dorósł, udał się na studia do Warszawy, został inżynierem mierniczym. Około 1934 roku pojechał do Brazylii, został federalnym urzędnikiem publicznym, pracującym dla Sił Powietrznych Brazylii przy budowie lotnisk w regionie Amazonii, odpowiedzialnym za lotnisko Santarem. W 1956 podczas lotu pomiędzy Santarem a Manaus, jego samolot rozbił się w rzece. Lech w katastrofie zginął. Jego ciała nigdy nie odnaleziono.

Zbigniew, aresztowany w tym samym roku co Eugenia przez Gestapo. Został osadzony wraz z innymi członkami rodziny Bagniewskich w więzieniu w Radomiu. Udało mu się przeżyć wojnę, ukończył Politechnikę Warszawską, pracował w ministerstwie energetyki. Zmarł bezpotomnie.

Rodzina Bagniewskich przed dworkiem w Bożem. W kwieciej sukience Eugenia, tuż przed aresztowaniem przez Gestapo (sierpień 1943r). Pierwszy od lewej syn Juliusza-Zbigniew z żoną Barbarą. Fot. z rodzinnego albumu Barbary Bagniewskiej

Opracowano na podstawie tekstu Kseni Bagniewskiej

2003 - 2018

15 lecie działalności

Stowarzyszenia Stromiecczyzna.

BSRz w Radomiu o/Stromiec
13 9115 0002 0060 0600 0316 0003

Przywróćmy pamięć o Bagniewskich

fot. Stowarzyszenie Stromiecczyzna

Grobowiec rodziny Bagniewskich w Stromcu ufundował Witold Michał Bagniewski, właściciel majątku Szczyty. Tu spoczywa On i jego rodzice – Adolf i Zofia ze Szweycerów oraz bracia Juliusz i Zygmunt. Historia rodziny i losy jej członków zasługuje na opisanie i pamięć.

W tym folderze, wspominamy **por. Juliusza Bagniewskiego – legionistę**, który walczył i zginął za Niepodległą Polskę.